

מ"ת 4360/06/17 - מדינת ישראל נגד אחסאן אבו פרחא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 4360-06-17 מדינת ישראל נ' אבו פרחא(עציר)
תיק חיצוני: 249456/2017

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אחסאן אבו פרחא (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה למעצר עד תום ההליכים.

ב"כ המבקש טוען כי המבקש נמצא במעצר בית החל מיום 15/6/17 בגין אישום על נהיגה ללא רישיון נהיגה ולאור חלוף הזמן ניתן להקל בתנאי המעצר על דרך הפיכתו למעצר בית לילי.

המבקש בן 45 מתגורר בטייבה, בעל ואב ל-3 ילדים ומטפל באמו שחולת סרטן סופני שמתגוררת בשכם. כתוצאה מהמעצר הממושך נקלע למצב כלכלי קשה.

בדיון שהתקיים בפני חזר ב"כ המבקש על הטענה של חלוף הזמן והוסיף עוד 2 טענות שלטענתו לא היו בידי הצדדים בעת בית משפט דן בבקשה למעצר עד תום ההליכים והם העובדה כי המבקש מחזיק ברישיון נהיגה זר שתורגם כך שאינו בלתי מורשה כלל אלא שתוקף רישיונו פקע ושהמאסר על תנאי שדובר עליו לא חל במקרה זה.

התביעה התנגדה לבקשה וציינה כי מלכתחילה התביעה הקלה עם המבקש, בתיק הוחלפו עורכי דין לכן התיק נדחה שוב ושוב והנאשם כבר רק ב-30/1/18 כך שהטענה של חלוף הזמן עומדת לו לרועץ.

באשר למאסרו על תנאי הסכימה שהתנאי לא חל. ביחס לרישיון הנהיגה, המבקש מחזיק לא ברישיון בינלאומי אלא ברישיון ירדני.

כמו כן הפנתה לעברו התעבורתי של המבקש הכולל 2 הרשעות קודמות כבלתי מורשה והרשעה נוספת בגין נהיגה תחת השפעת סמים.

המבקש מואשם בביצוע עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה וללא פוליסת ביטוח שביצע ביום 9/6/17.

המבקש נמצא כעת בתנאים כדלקמן:

- מעצר בית מלא.
- הפקדה על סך 2,500 ₪.
- התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪.
- הפקדה נוספת בסך 5,000 ₪ במקום ערבות צד ג'.

עוד אציין כי אכן בתיק זה שונו תנאי המעצר כאשר תחילה נקבעה ערבות צד ג', המבקש הפר את התנאי, לא הביא ערבות ולבסוף הפקיד 5,000 ₪ במקום צד ג'.

בחנתי את טענות ב"כ המבקש, אציין כי היה ידוע עוד בדיונים שהתקיימו לפני כן, שהמאסר על תנאי לא חל (ראה עמ' 7 שו' 3-4 לפרוטוקול מיום 15/6/17).

כמו כן באותו מועד לא חלק ב"כ המבקש דאז על קיום של ראיות ביחס לעבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה אלא רק טען לכרסום ראיות (ראה עמ' 6 שו' 23-32 לפרוטוקול).

אוסיף כי גם אם המבקש מחזיק ברישיון זר דבר זה לא הופך אותו מורשה לנהוג בארץ אלא בתנאים מסוימים ובתקופה מסוימת.

בנוגע לחלופי הזמן אין חולקים כי המבקש נמצא במעצר בית בתנאים הנ"ל מחודש יוני 2017, כאשר התיק קבוע להוכחות רק לחודש מאי 2018.

בבש"פ 2254/08 ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט דנציגר :

"השיקול שעניינו הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה המקורית על מעצר או על שחרור בתנאים הינו שיקול המשתנה בהתאם לנסיבות העניין, ולא ניתן לקבוע מהו פרק הזמן המצדיק עיון מחדש בהחלטה בעניין מעצר או שחרור בתנאים. במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול על מנת לקבוע האם משך הזמן שחלף מצדיק עיון מחדש בתנאי השחרור אם לאו, נמנים, בין היתר, חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות. לאור כל אלה יש לערוך איזון בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופי הזמן, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט".

בבש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל נפסק:

"העילה של חלופת הזמן ניכור היא גמישה ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופת הזמן לבין האינטרס הציבורי (ראו בש"פ 6845 קודטריקין נ' מדינת ישראל טרם פורסם, 19/8/07. במסגרת איזון זה, כך נקבע בפסיקתנו, יש להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו את התנהגותו במעצר או את אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ואת נסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות (ראו בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם 21/8/06).

במקרה אשר לפנינו מדובר במבקש בעל עבר פלילי (גניבת רכב) ועבר תעבורתי הכולל 5 הרשעות (הרשעה אחת כהולך רגל) ביניהן נהיגה תחת השפעת סמים משנת 1996, בלתי מורשה משנת 1997 ובלתי מורשה משנת 2016.

עוד אוסיף כי המבקש הפר את תנאי המעצר בכך שלא עמד בהמצאת ערבות צד ג', נעצר ולבסוף בית משפט התחשב בו ושינה את תנאיו והמבקש הפקיד 5,000 ₪ במקום ערבות צד ג'.

לאחר ששקלתי את הנתונים הנ"ל מצאתי להיעתר לבקשה בכל הנוגע למתן הקלות ולאפשר לו יציאה ממעצר הבית בין השעות 08:00-12:00 בלבד, שאר התנאים יעמדו על כנם.

מזכירות תשלח העתק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.